

LIBRIS

We know
books

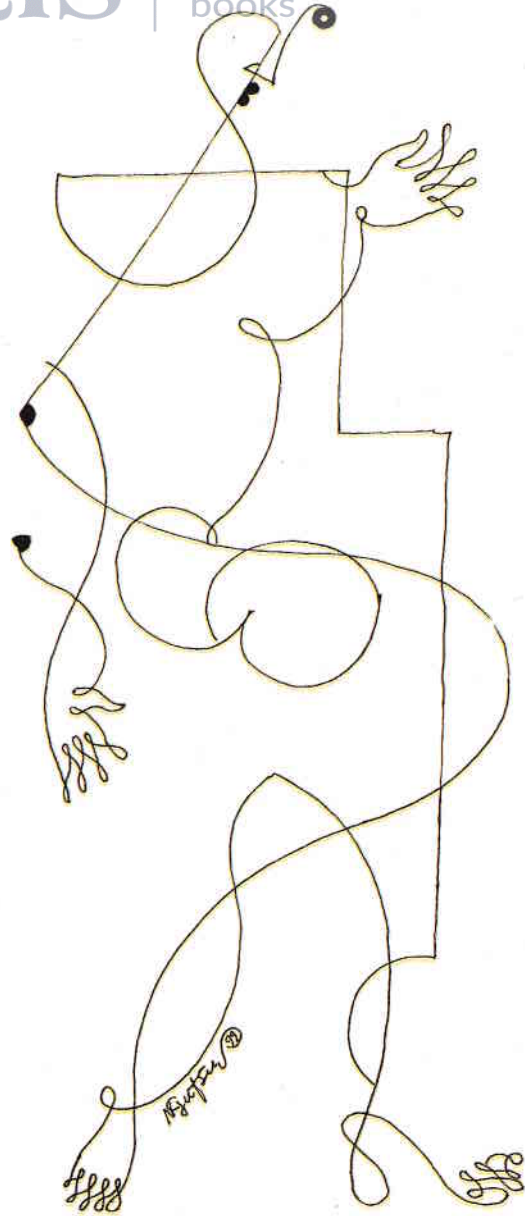

Nicolae Guțu

PLEROMEON
poeme

E I K O N

București 2024

CUPRINS

Cavalerul luminii

Reprezentare	13
Pe aripile delfinului	16
Angoasa.....	18
Nume și renume	20
Între Scila și Haribda	22
Nici viața și nici moartea	25
Totul ca într-un vis	27
Eidos	28
Theandria	30
Șansa nobilă	32
Înveninat de vină.....	34
Bilanț de foc.....	37
De tine Doamne	39
Pietre cu nimb	42
Paramnesia	44
Armistițiu	46
Îndumnicire.....	49
Suflare aprinsă.....	50
Genetrix.....	52
Ca pe nenumărate comori	53
Câinele domnesc	54
Sarcină.....	56
Prevedere.....	59
Încărare.....	61
Îmbisericire	63

Cavalerul luminii66

Conjunție

Sărută-i, omule.....	73
Plouă cu îngeri, ninge cu sfinți.....	75
Nossa Senhora.....	77
Azulejo.....	81
La ocean.....	83
Du-te – vino.....	85
Și focul.....	87
Cumpănire.....	89
Rost.....	91
Generali cu duhul.....	93
Inima mea.....	96
Acești oameni ciudați.....	98
Ca fulgerul.....	100
Aura taborică.....	102
Ne veselim și cântăm.....	105
Conjunție.....	107
Ecloziune.....	109
Se va face.....	111
Cincizecită.....	113
Suflet – cer.....	117
Cenușarul.....	119
Ochește-mă.....	121
Pagini alese.....	123

Excelsum

Miracol.....	129
Impulsuri – fitiluri.....	131
Excelsum.....	132
Intermundus.....	134
Martiriu.....	138

Fiorul.....	142
Kairos.....	144
Ceasul împărăției.....	147
Sus, inimile.....	149
Predania.....	151
Cale largă.....	155
Respirația inspirației.....	157
Din ieslea – prestol.....	158
Acasa Domnului.....	160
Pe urme.....	162
Nimbul cu cozoroc.....	166
Pleroma galileeană.....	173

Microtheos

La timp cuvenit.....	179
Microtheos.....	182
Rodul nou.....	188
Înviat, să-nvie.....	190
Sărac cu duhul.....	191
Desmos.....	193
Sarea pământului.....	195

Pasiunea slujirii prin artă.....203

REPREZENTARE

Unde-i fierbinte plasma și se-ncarcă
viu, înnodând atâta trup,
aspiră puls suflarea sucombată
sub
plăcile tectonice ce-i stau în cârcă.

În jocuri de lumini – reflexe ascunse,
se întărâtă magma generoasă
de culori,
nuanțe plâsmuiri – o nuntă de fiori
le țese-n amalgam întrepătrunse.

I-o stare de sfârșit
când încă-i ne-nceput,
alt timp și alt țărâm remodelate.
Se răfuiesc în crater emoții de jăratec,
eu încă mă complac,
lumea-i hazard plăcut.

Nu ai vreun fel să te abții,
oricum,
crescut din rădăcini adânci de cheag,
de matcă voluptoasă îmbălsămat cu drag
într-o mixtură dulce,
super Fatum.

Atractivă și halucinantă textură-n intestine,
erotică a poftei fără saț,

senzorialul comestibil îți face mațul laț
că nu mai ești deloc stăpân pe sine.

Teroare a frumuseții,
tortură a plăcerii
în miza fracțiunii de viață
de care fericirea infimă se agață,
depune zaț dezgustător
de fiere.

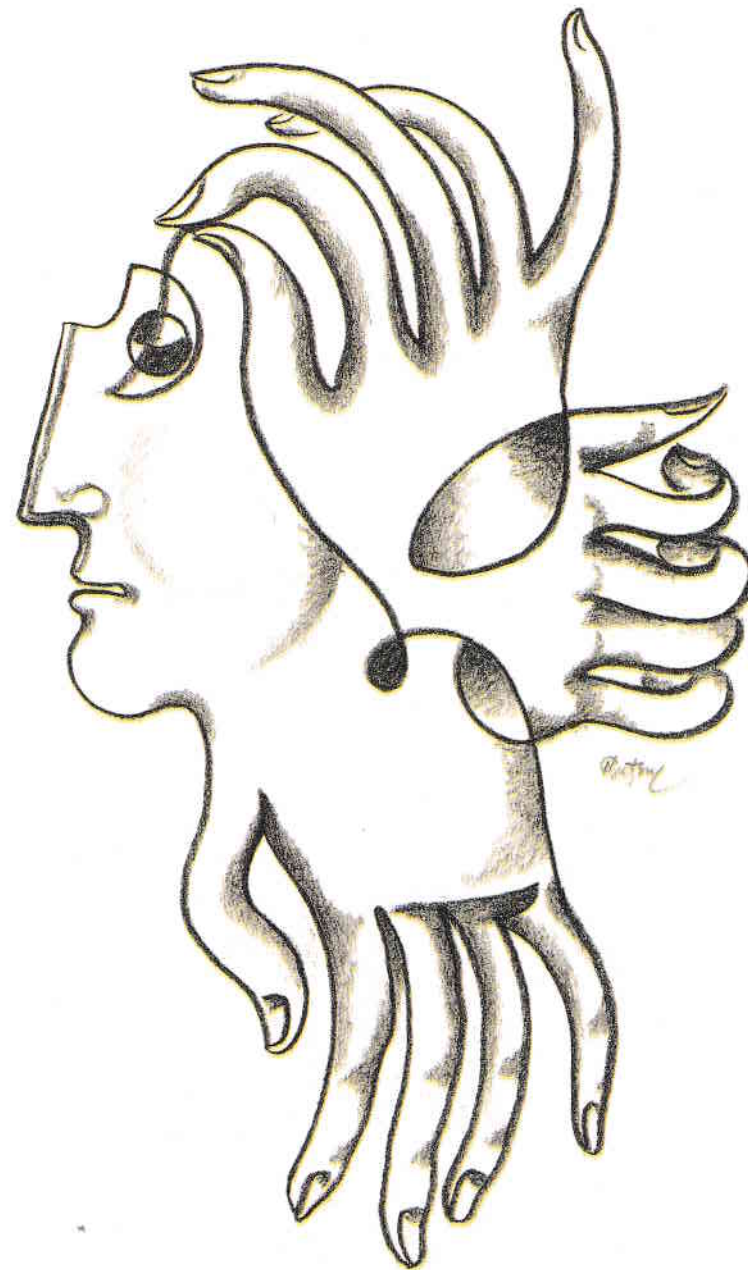
Te zbuciumi condamnat în cerc închis.
E plin paharul de senzații tari.
Mai toarnă vraja cât să pari
de autentic
în rolul ce ți s-a emis.

Surprizele se derulează în lanț instantaneu.
Nu ezita-n arenă
să te-nlănțuiești firesc.
Controversate personaje se hăcuiesc,
se hărțuiesc
și mor, și iar învie cu tupeu

pe același podium de sub Cortină.
Disimulat în fel și chip,
în aura amețitorului tertip,
te uiți chiorăș prin dioptriile rutinei.

Sedus în fine de-aplauze-n antract,
epuizezi ahtiat o splendidă figură.
În ultima instanță anume ea te fură
între aparența fadă
și sinele distant.

2000

PE ARIPILE DELFINULUI

Îmbrățișez marea cuprinzând-o de umerii învălurați
în rezonanța irizării solare
și marea mă cuprinde și ea cu surâsu-i spumant și domol
în așternut mătășos de nisip.
Lacom alerg și m-arunc în vârtoare,
apoi mă tăvălesc pe mal peste aștrii de jar,
care palpită vibrând nurlii printre degetele desfătării albastre
în zorzoane – scipici de parfum ce-nnădesc
roiurile stropilor de curcubeu virgin de mare.
Îmbracă-mă, legănare imensă în scoica desprinderii
imponderabile,
ca un eșantion omniprezent al răsadului magic.
Voi evada în concursul onomatopeic ce colcăie-n larg,
combinând din bacterii profane, în miez de os, materie pură
sonoră.
Să vină Zeița mării, cea mai aleasă ivire, aștept din adâncuri
săltarea-i
să reproducă mitul fantastic, cumpănind pe spatele unui delfin,
deja transmutat din chipu-mi astral cu gura plină de nestemate
în căutare, pe Ea, să o dezmierd, împodobind-o
în zale de solzi de coral
și mărgeli de ochi cristalini fosforescenți.
Purtând-o iute pe spate printre recife, onorat cavalier,
cel mai bun în asalt cu marea,
s-o lansez să danseze-n extaz,
să facă balet arcuită pe aripi de delfin, Afrodita.
Și pe coloana vertebrală a satisfacției mele depline
să se întindă, să stea acestei lumi dăruită splendoare.

Iar marea să o sărute cu plescăituri diafane pe sânii umezi,
din gură în gură sorbind bulele delicioase de chihlimbar.

ANGOASA

E drumul închis înainte,
îndărăt un perete mă paște.
Rușinea mea, frica,
 nu îmi dezmente
dezolarea ce mă cunoaște.

Încotro să mă-ndrept acum,
pentru ce mai sunt demn?,
când ardoarea călcată e scrum
și parcă mai tare, de sine,
 mă tem.

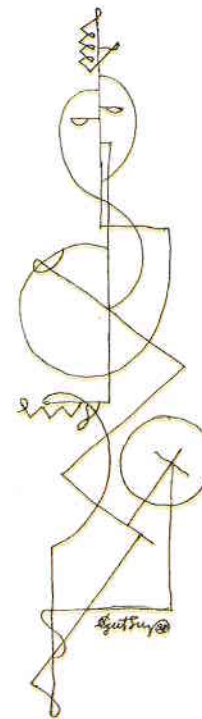
Din care rezerve neconfruntate
să îmi refac optimismul deplin?
Pe apa sâmbetei răsturnate
zilele vieții mele curg lin.

Și-am încercat să m-alin recules
în pașnica clipă ce vine și trece.
Golul ca un sicriu imens,
hulpav, caută să mă
 înfulece.

Plătesc din concursu-mi recursul,
pentru o șansă interpretată greșit,
e ca și gata evaluat răspunsul:
 trăi-voi, de n-oi fi murit.

De n-oi fi trântit-o cumva sub capac
pe Cotoroața, în oase,
 sătulă să pască
cai verzi, făcându-mi pe plac,
iar pe la spate țintindu-mă-n coasă.

Sătul și eu de-angoasa – corvoadă
amplificată de propria-mi umbră,
probabil voi căuta mai degrabă
 spovadă,
cu viață cu tot
și cu moartea-mpreună.

NUME ȘI RENUME

De parcă mă uitară toți
și eu nici n-aș mai fi pe lume,
pavat în epocă sub roți
din multe milioane –
un Nume.

Căci dat cu totul dispărut,
mă caut însumi pentru mine
și dacă n-am cedat,
e mult,
o viață refăcută-n sine.

Dacă nu știu
nici cum mă cheamă,
sau care întruchipare rămâne s-o exprim,
gravid cu mine, anonimatu-i
ca o mamă
ocrotitoare plodului intim.

În regăsirea mea să mă cunosc,
personificată-n sine entitate
prin care conștientizez
că mai trăiesc,
cum sunt din veci firească unitate.

Și mă remarc – a câta revenire,
pe-acest tărâm confuz să fim numiți,
unul de altul, într-o împletire
genealogică, identificându-ne
descoperiți.

Ca și cum am fi oricând printre ai săi,
la care apel original s-ar cere,
cei de aproape, de departe,
hălăduind pe căi,
să ne pomenească
adânc în ere.

Și când va expira tot timpul existent,
noi cu renumele vom fi
în Cartea Amintirii,
pentru acest spirit iertător și rezistent,
care-nmulțește mila
și flama nemuririi.